

merde puištawad. Eest rohkest signemisest wõib tā-händada, kuda se wõimalik on, et Hollandi rahwas üssi igal aastal ligi kaksjada miljoni eeringid merest püab, mis läbi paljo inimesi päätoitu leidwad ja pealegi rohked raharvara sisse tuleb.

Kes ei peaks seda kuuldes sūdant wägewa ja helde Looja poole töstma, kelle targa seaduse läbi seda otsata kalade hulka inimeste wörfudesse ja kätte juhatatakse. Kui mitmesuguste abidega peab Issand ala muret inimese loomade päätooidu pärast! Kõik mered, jätwed ja jõed peavad omalt kohalt kümnest andma, misga inimesed oma kõhtu täidawad.

Kuis sibisewad loiad mered,
Kus määratumad looma pered,
Kui sundmas mere suningas,
Hulk kalad kuulwad tema eale,
Ja rutiwad töfkumata teele;
Ehf surm fül ees neid tautamas.
Ka laewad leidwad teejälge,
Kus Issand veele tulewälge*)
Seal ilma meres sünitas.

Kõik loomad loowad Sinu peale,
Mis meres, maal ehk öhulgi
Sa kuuled nende valve eale
Ja singid teit kõigile.

Jah wägew ja helde on Looja! Ta hündis tähtesi taeva
Ja näitas, kus kellelgi poif.
Need viilgawad förgel kui lüünlad ja juhivad laewa,
Kui merel ööde pime ja wais.

*) Kes „Maa- ja mere-pildib“ lugenud, ehk tuleta wad sii meele, et ibunepool Ülmameres öösel wesi kui tulude läigib.

Ta käetis eeringi hulka: „Nüüd peate teed ettevõtma,
Ja sangule, tundmata raeabesse tötma!“
Ob, longegem Issonda suuruse ette,
Kes wägewam on, kui meie julgem mõtte.

Ka meid armuline Issand, farastad Sa nende määratõ hulka läbi, mis mere rüppes sibisewad. Ka meie kasuks ja tulluks läkitab Sina igal aastal eeringid teele ja juhatad silgud meie ranna ligipäalle. Se läbbi annad Sa waestelle ja ristastelle, alamestesse ja förgemastesse mõnujat toidu wara. Wötkem siis helduse andeid tännuga wasta, ja ärge unustage iial neid armo andeid, mis Looja tarkus meile on sünitanud.

Süt föwerdufest tötame jälle sõa-jutustusesse tas-ga. Esites tahame silmawaatmist Inglismaale visata ja lühidelt sõavästarvalmistamisi tähale panna, mis siin igaskohas — wõib ütelda — Kalevi peea rammuga — toimetati. Kõigis sadamates katseti hoolega õdasewu läbi, sehindati ja parandati mis iial wigane kiti ja täideti siis moona ja sõariüstadega yika teekäigi tarvis, et sellestki pundiust ei pidand tulema. Uued laewad, mis peolei tööl, tehti kiirest walmis, senni kui meistrid teisi jälle elhitama hak-suwad. Otsata paljo rauda walati wormides suurtükideks ja nende kuulideks, ehk moondati püssideks ja wõekateks, senni kui suured wachristid vodd ja pääwad ühte ruhku püssirohtu walmistasid. Lühikesel aja pärast oli üls esalt purjetaw, suurem osalt au-rust actaw mere sõwagi laenete pinnal liisumis,